

Dag 32, dinsdag 24 april 2018. Saved by the Bell noemen we dat. Totaal nu Euro 990,00 in de sponsorpot dus jullie zijn me weer voor! Voor vandaag dan, want morgen ga ik zoals het er nu naar uitziet de 1000 km halen. Het wordt de komende dagen wel slingeren, maar nog steeds is Parijs op de 28ste goed te doen. Gisteren nog lekker gegeten bij een Italiaan in Compiègne, waar ik met een Frans echtpaar wat naast me zat in gesprek kwam. Hij hoorde aan mijn Frans dat ik uit Nederland kwam dus zij "Hollandais " tegen zijn vrouw, waarop ik reageerde. Een leuk gesprek over de Camino en Frankrijk, werk en wielrennen. Hij kende de Amstel Gold Race en Valkenburg en alle Nederlandse wielrenners van toen (uit de Peter Post TI Raleigh tijd) en nu! Er was bij het dessert nog net tijd genoeg om de blog van gisteren af te maken. Daarna terug naar de pelgrims-gite, tanden poetsen en in een gewoon bed slapen! En vanmorgen met z'n drieën ontbijt. Alie is zo aardig om naar de bakker te gaan en croissants mee te nemen. Na het ontbijt inpakken, Alie is als eerste weg op de fiets. Daarna ik, en Anne blijft nog een dagje. De trein naar Parijs (en dus niet Tours!) pakt ze morgen pas. Op het ochtendprogramma staat: bos! Eerst nog redelijk vlak, er zijn wel nog enkele obstakels te omzeilen. Maar als ik richting Bethisy-Saint-Pierre ga beginnen de heuvels pas goed. Ik kan met de GPS ook de hoogtemeters bekijken, straks een inzien. Met de Pyreneeën in het vooruitzicht helemaal mooi om bij te houden. In Bethisy zit een Carrefour voor proviand, maar die gaat pas weer om 14:30 uur open. Gelukkig is er een eettentje open en ga ik voor een stevige lunch! Carrefour gaat dan net weer open en brood, kaas, yoghurt en wijn gehaald. En dan via de akkers en velden redelijk vlak naar Verberie. Voor het dorp nog wel even een afdaling... Als ik dan langs de Oise loop, onder de spoorbrug door zie ik een mooi plekje aan het water. Zowel 's avonds als 's ochtends zon, dus dat is morgenvroeg makkelijk met drogen. Het is bijna 20:00 uur en de zon zakt langzaam. Achter me hoor ik het geklapper van vleugels op het water. Een zwaan stijgt op. Het begint al wat fris te worden en maak zo van mijn korte broek weer een lange. Dan nog wat brood , kaas en wijn. Vive la France!

